

พิมพ์ครั้งที่ ๑

ร่าง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

ตลาด

พ.ศ. 2548

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ
อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ะ
เรื่อง ตลาด
พ.ศ.2548

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ะว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้ผู้จัดตั้งตลาด ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นี้

ซึ่งข้อบัญญัตินี้บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา 29 ประกอบมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ะ
เรื่อง ตลาด
พ.ศ.2548

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ะว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้ผู้จัดตั้งตลาด ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ นี้

ซึ่งข้อบัญญัตินี้บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา 29 ประกอบมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2548

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ประกอบกับ มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2536 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอเถิน จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ เรื่อง ตลาด พ.ศ.2548"

ข้อ 2 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อน เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

"สินค้า" หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่าง ๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด

"อาหารสด" หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ หรืออื่น ๆ ที่ชำแหละแล้วหรือมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผัก ผลไม้หรืออื่น ๆ เป็นอาหารดิบ

"อาหารแปรรูป" หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดอง หรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งสารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

"อาหารปรุงสำเร็จรูป" หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

“การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด ตัวอาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน (ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและ บริเวณต่าง ๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรก และอื่น ๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ละ

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 5 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.1 พร้อมด้วย แผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาต ตามแบบ ตล.4 พร้อมด้วย แผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 7 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล.2

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ 8 ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้จัดตลาดเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 และข้อ 16

(2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 และข้อ 20

(3) ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการชั่วคราว หรือครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 24

ข้อ 9 ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร จากแหล่งที่น่ารังเกียจ และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 10 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้างคือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ชนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมมูลฝอยและที่จอดรถ

ข้อ 11 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

ตัวอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(1) มิถุนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดอย่างน้อย หนึ่ง ทาง ที่กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้มีผลบังคับให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(2) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคา ต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น ๆ

(3) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบร้อย ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(4) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(5) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาดและต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(6) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(7) ต้องมีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(8) ในอาคารตลาด โดยทั่วไปต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์ และที่แผงขายสินค้า หรือเรียงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า สองร้อย ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนไปจากธรรมชาติ

(9) แผงขายสินค้า ต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า สอง ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และต้องมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบเซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(10) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้มีเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ โดยระบบท่อ สำหรับแผงขายอาหารสด ต้องมีไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อกน้ำต่อ สอง แผง และการวางท่อให้มีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครกไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(11) ทางระบายน้ำ ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู มีตะแกรงปิด - เปิด ทำความสะอาดง่าย และมีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก

(12) ให้มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และบ่อบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ข้อ 12 ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ และมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 13 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระ ปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(2) สร้างด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วม มีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า หนึ่งตารางเมตรต่อ หนึ่ง ที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่า หนึ่ง เมตร

(3) ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับ คานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า สอง เมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ สิบ ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ

(4) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์

(5) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:100 และมีจุดระบายน้ำทั้งอยู่ใน ตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง

(6) ต้องจัดให้มีกระดาดชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้องรวมทั้งจัด ให้มีการจัดทำความสะอาดทุกวัน

(7) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอกห่าน ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ยี่สิบเซนติเมตร

(8) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อย กว่า สิบเซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:10

(9) มีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สองเซนติเมตรตั้ง สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(10) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ ตลาดโดยตรง และประตูเป็นชนิดเปิดออก

ข้อ 14 จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

(1) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่า หก ที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกิน สี่สิบ แผง โดยแยกเป็น ส้วมชาย สอง ที่ ส้วมหญิง สี่ ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่ และสองที่ ตามลำดับ ต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุก ยี่สิบห้า แผง

(2) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในใน บริเวณเดียวกัน

(3) อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า หนึ่ง ที่ต่อส้วม สอง ที่ และที่ถ่าย ปัสสาวะ สองที่

ข้อ 15 ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอย ในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 16 ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนด

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 17 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ
ส้มและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ 18 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสูล
ลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) พื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มี
น้ำขังอยู่ได้
- (2) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพุกพ่วนในตลาดได้
- (3) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อย
กว่าหกสิบ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่น ๆ และต้องมีทางเข้า
แผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร

- (4) การจัดแผง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อ กว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร
- (5) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดและจัดให้มีเพียงพอ
- (6) ต้องมีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาด
เอียงระบายน้ำสะดวก และมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ก่อนระบายน้ำออกจากตลาด

ข้อ 19 ส้มและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสูลลักษณะเช่น
เดียวกับข้อ 13(1)-(19) และข้อ 14(1)-(3) และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ 20 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า
เหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกัน
สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 21 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ
ส้มและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ 22 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสูล
ลักษณะตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร
- (2) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร
- (3) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดจัดให้มีปริมาณเพียงพอ

(4) จัดให้มีตะแกงดักมูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำ ก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 23 ต้องจัดให้มีส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะเช่นเดียวกับข้อ 19 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ตามจำนวนในข้อ 14 ข้อส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ใกล้เคียงห่างไม่เกิน หนึ่งร้อยเมตร ตามจำนวนในข้อ 14

ข้อ 24 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

การดำเนินการจัดการตลาด

ข้อ 25 การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกันแยกเป็นอาหารสดชนิดต่าง ๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหารเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะจะต้องมีการกั้นไม่ให้ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการระบายของน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำโดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ 26 ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ 27 ให้เปิดตลาด ตั้งแต่เวลา 04.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 20.00 น. เว้นแต่จะได้อำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 28 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารและติดตั้งในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

ข้อ 29 ส้วม ก๊อกน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่จัดไว้ ต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดเวลาขณะประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 30 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องบำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาดได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา

(2) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผงให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยและบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(3) ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ หนึ่ง ครั้ง

(4) ต้องจัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างเพียงพอ และดูแลบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 31 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม บ่อดักมูลฝอย และบ่อดักไขมัน ให้ใช้การได้ดีดูแลที่รวบรวมมูลฝอย ได้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอและจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 32 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจทำให้เกิดเหตุรำคาญ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ที่ขังสัตว์เพื่อขาย
- (2) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่ง สิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค
- (3) ถ่ายเท ทั้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล
- (4) ทำให้น้ำในในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย
- (6) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน
- (7) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ 33 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง เช่น การฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ 34 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่วาง ขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายของออกมา อันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบเซนติเมตร

การวางและเก็บสะสมสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ 35 ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องมี สุขลักษณะส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือไม่ เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกใส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบี

(2) อาหารสดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บใน อุณหภูมิที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(3) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(4) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ ปรุง ต้องจัดไว้ให้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ ต้องสะอาด และปลอดภัย มี การล้างและการเก็บที่ถูกต้อง ทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ 37 ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของคนใด เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคม รังเกียจหรือ เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ขายของต่อไป จะ เป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายของ หรือผู้ช่วยขายของผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ 38 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตรา ท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิ ได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ 39 เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.3 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม แล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียม ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้าง ชำระ

ข้อ 40 ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้มีอายุ หนึ่ง ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่จะ

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะ ประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.4

ข้อ 42 หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.4 ภายใน สิบห้า วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 43 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ตล.2 โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
- (3) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

ข้อ 44 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 45 ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุง หรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดทั้งนี้ต้องไม่เกิน สามปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน สอง ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 46 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.1
- (2) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.2
- (3) คำขอต่ออายุ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.3
- (4) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ ตล.4

ข้อ 47 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัติตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน สิบห้า วัน

กรณี ที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 48 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ 4 มีความผิดตาม
มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 49 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ 33 ข้อ 35 ข้อ 36 หรือ
ข้อ 37 มีความผิดตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 50 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ 42 หรือข้อ 44 มีความ
ผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 47
วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 52 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิด
ตามมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นจะต้องว่าด้วยความ
ในข้อ 48 ข้อ 49 หรือข้อ 50 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ 53 บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้
คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 54 ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อ
บัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นางเตือนใจ ประพันธ์กุล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสุวิทย์ เล็กกำแหง)

นายอำเภอเถิน

อัตราค่าธรรมเนียมการจัดตั้งตลาด
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่วะ
เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2548

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจัดตั้งตลาดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บ
ตั้งแต่ 200 - 2,000 โดยคำนึงประเภทของตลาด พื้นที่ที่ใช้สอยในกิจการตลาด ตามความเหมาะสม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด ๘

ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐที่จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้รับใบอนุญาตมอบบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ
(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการตลาด

(๓) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดขายของหรือช่วยขายของในตลาด ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการขายของในตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคลและสุขลักษณะในการใช้รวมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรอง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ นำใช้และของใช้ต่าง ๆ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ ก่อนการจัดตั้ง

มาตรา ๓๙ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งได้รับใบอนุญาต ตาม มา ๕๖ หรือหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๕๘ และผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บหรือสะสม ในสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารตามมาตรา ๓๘ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ หนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๕๐ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง

แจ้ง

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสม ารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของ

ท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภท อาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการหรือตามวิธีการจำหน่าย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขลักษณะ บริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่ใช้

อาหาร

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรค

ต่อ

(๔) กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุง

อาหารและผู้ให้บริการ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ

ประกอบ ปรง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้

๗

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด ๑๒

ใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใดหรือการกระทำใดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ การและเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้

มาตรา ๕๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบ อนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่า-
มเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต
เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

มาตรา ๕๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจ
เมถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์
การหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความ
สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็น
ต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบ
ในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ
อนุญาตในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่เหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่
ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง
ตามที่ได้ออกขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็น
ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต
คำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง
หมบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเงื่อนไข
ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๖๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

มาตรา ๖๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำางานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วการนี้

มาตรา ๖๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๑๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

มาตรา ๖๓ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามลักษณะ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินการที่้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินการหรือต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้แจ้งหรือได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นก่อนดำเนินการนั้น ถ้าผู้แจ้งหรือผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มอีกยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้มิหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด ๑๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
มาตรา ๖๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอนามัยตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุ
ข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ วรรคสอง
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดตามมาตรา ๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับ
เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ โดย
มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำ
ปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุก
เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อย
ตารางเมตรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร
โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) มาตรา ๓๒ (๒)
มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้นอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรค
หนึ่งหรือในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา
๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวาง
การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
เกินหนึ่งพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๗๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต
ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม
มาตรา ๕๒ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา
๕๒ (๒) หรือข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๗๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด
ดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๖๕
วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง โดย
ไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสองเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลา
ที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทน
สำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมตำรวจ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูก
ฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

ส่วนความผิดที่โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดี
เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลา
ดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป